

c) podatku komunalnego w wysokości 1/2% kwoty wekslowej ulegającej zaprotestowaniu, przypadającego gminie, w której okręgu weksel zaprotestowano (art. 14 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

3) Jeśli nadawca listu zleceniowego odmówi zapłaty należności wskazanych w punkcie 2 niniejszego paragrafu, ściąga się je od niego w trybie postępowania przymusowego w administracji (art. 20 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii — Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584, w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. — Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 642).

KARTKI ZLECENIOWE.

§ 4. 1) Zlecenie zainkasowania należności pieniężnej do 1000 zł bez dołączenia osobnego dokumentu wiarygodnościowego, można poruczyć urzędowi pocztowemu zapomocą kartki zleceniowej.

2) Kartka zleceniowa złożona z przekazem lub bez przekazu jest płatnym drukiem pocztowym. Kartek zleceniowych prywatnego nakładu używać nie wolno.

3) Nadawca wypełnia kartkę zleceniową alfabetycznie łacińskim i w języku państwowym, atramentem odręcznie, drukiem lub maszyną do pisania. Kwotę zlecenia w walucie polskiej wpisuje nadawca na odcinku i na odwrotnej stronie kartki zleceniowej, a na przekazie, tylko na odcinku, w miejscu oznaczonym odpowiednim napisem. Miejsce przeznaczenia przekazu może być inne niż miejsce nadania kartki zleceniowej. Jako adresata przekazu może nadawca kartki zleceniowej zamiast siebie (§ 1, punkt 2) oznaczyć Pocztową Kasę Oszczędności, bank i t. p. z dopisaniem klauzuli:

„Do wpisu na konto Nr. NN w“.

Na przedniej części odcinka przekazu zleceniowego może nadawca umieścić daty, odnoszące się do zaksięzkowania kwoty zlecenia.

Na odwrotnej stronie odcinka kartki może nadawca umieścić wyjaśnienie dla dłużnika, odnoszące się wyłącznie do pobrać się mającej kwoty zlecenia.

4) Jeżeli kwota zlecenia ma być przekazana zapomocą blankietu nadawczego Pocztovej Kasy Oszczędności nadawca winien z kartką zleceniową spiąć niewypełniony co do kwoty blankiet nadawczy Pocztovej Kasy Oszczędności i na nim jako nadawcę wpisać nazwisko dłużnika. Na dolnym brzegu lub na czystej stronie blankietu nadawczego Pocztovej Kasy Oszczędności oznaczonego napisem: „Dowód wpłaty“ może nadawca umieścić bezpłatnie daty odnoszące się do zaksięzkowania kwoty zlecenia.

5) Kartki zleceniowe podlegają opłacie stemplowej, według skali stemplowej, przepisanej dla rachunków.

Opłatę stemplową uiszcza nadawca przez nalepienie znaczków stemplowych na odcinku kartki zleceniowej.

6) Kartki zleceniowe należy wysyłać jako kartki poleczone pod adresem urzędu pocztowego, mającego zainkasować od dłużnika kwotę zlecenia. Pobiera się za nie taryfową opłatę jak za poleczone kart-

ki pocztowe jako też taryfową opłatę manipulacyjną. Opłaty te uiszcza nadawca przez nalepienie na kartce zleceniowej znaczków opłaty.

7) W urzędzie pocztowym oddawczym wydaje się dłużnikowi odcinek kartki zleceniowej po uiszczeniu pełnej kwoty zlecenia. Pobraną kwotę zlecenia odsyła się przekazem pocztowym lub blankietem nadawczym Pocztovej Kasy Oszczędności po potrąceniu taryfowej opłaty przekazowej.

8) Termin podjęcia, podany w § 2 punkt 8 ustęp I i III dla listów zleceniowych stosuje się także do kartek zleceniowych. Niewykupioną przez dłużnika kartkę zleceniową zwraca się bezpłatnie nadawcy, a w razie niemożności doręczenia uważa się ją za niedoreczalną.

9) Dłużnikowi, który zmienił miejsce pobytu, można kartkę zleceniową dosłać bezpłatnie do nowego miejsca przeznaczenia. W nowym miejscu przeznaczenia wchodzi w zastosowanie terminy podjęcia, podane w § 2 punkt 8 ustęp I i III.

ZARZĄDZENIE ZWROTU LUB ZMIANY ADRESU.

§ 5. Nadawca listu zleceniowego lub kartki zleceniowej może za uiszczeniem taryfowej opłaty żądać zwrotu lub zmiany zlecenia pod warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 marca 1926 r. w sprawie zwrotu i zmiany adresu przesyłek pocztowych oraz zmiany pobrania lub zlecenia (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 166).

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej. Z dniem powyższym uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 1 czerwca 1927 r. w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 529).

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

201.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 26 marca 1931 r.

w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) w brzmieniu obowiązującym, ustanowieniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu tejże ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. Taryfę pocztową dla obrotu wewnętrznego i zagranicznego, ustaloną w brzmieniu według załącznika do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 181) uzupełnia się następująco:

a) W rozdziale „Przekazy pocztowe. A. Obrót wewnętrzny“ uzupełnionym rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 23 sierpnia 1930r. (Dz.

U. R. P. Nr. 63, poz. 502) skreśla się tytuł ustępu drugiego punktu 1-a „Przekazy zwykłe i pobraniowe”.

W wierszu 1 i 3 końcowego ustępu tegoż punktu 1-a kwotę „1000 zł” zastępuje się kwotą „2000 zł”.

b) W rozdziale „Należności dodatkowe” pozycję 33 punkt a) uzupełnia się na końcu nowym wierszem treści następującej:

„powyżej 1000 do 2000 zł 1220 gr”.

c) W tymże rozdziale „Należności dodatkowe”, uzupełnionym rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 370) i z dnia 12 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 352) dodaje się nową pozycję:

„39) Za zainkasowanie kwoty zlecenia lub za przedstawienie dokumentu wiarygodnościowego do zapłaty w obrocie wewnętrznym 50 gr”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

202.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 6 marca 1931 r.

w sprawie obniżenia cel wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa.

Na podstawie § 3 ust. 2 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem o zastosowaniu cel wywozowych, podpisanej w Gdańsku dnia 12 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 14, poz. 123) a zatwierdzonej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następującą listę kontyngentową, na której podstawie w czasie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. włącznie wytwory gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, względnie gdańskiego rolnictwa mogą być wywiezione zagranicę w ilościach i według ulgowych stawek poniższej listy:

Poz. tar. celnej	Nazwa towarów	Kontyngent w tonnach za czas od 1.IV.1930 do 31.III.1931 włącznie	Ulgowa stawka celna
221	Otręby (od 1 kwietnia do 1 czerwca 1930 r.)	6.000	bez cła
223	Makuchy (i od 1 grudnia 1930 r. do 31 marca 1931 r.)	5.750	„
226	Kości	500	3 zł.

Poz. tar. celnej	Nazwa towarów	Kontyngent w tonnach za czas od 1.IV.1930 do 31.III.1931 włącznie	Ulgowa stawka celna
227 g	Mizdra i skrawki skór surowych wszelkich (od 14 czerwca 1930 r.)	20	1,5 zł
230	Smola pogazowa	600	bez cła
234	Żuźle:		
	p. 2 zawierające cynk lub ołów	30	„
234	p. 3 zawierające cynę	40	„
	p. 4 zawierające miedź do 35%	80	„
235	żelazo i stal stare	500	2 zł
236 p.2	miedź w łomie i odpadkach	30	bez cła
238	aluminium	10	10 zł
239 p.1	miedź fosforowa w gąskach i sztabach	200	bez cła
	inne stopy	50	10 zł
239 p.2	spiż, bronz fosforowy w łomie i odpadkach	30	10 zł
240 p.2	cyna w postaci starego metalu i odpadków (staniol w odpadkach)	8	50 zł
241	ołów w łomie i odpadkach	50	bez cła
242	szmaty, skrawki tkanin, stare liny i powrozy, makulatura	400	„
257	świnie żywe i bite	40.000 szt.	„
260	pierze wszelkie (od 20 czerwca 1930 r.)	12	„
262	szczecina i odpadki szczeciny wszelkie (od 20 czerwca 1930 r.)	12	„
263	włosie i odpadki włosia (od 20 czerwca 1930 r.)	7,5	„
264	sierść wszelka (od 20 czerwca 1930 r.)	1,5	„

§ 2. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia ilości artykułów mogą być wywiezione zagranicę z zachowaniem powyższych warunków jedynie na podstawie wystawionego świadectwa pochodzenia według wzoru zamieszczonego poniżej.

Świadectwa takie, wystawiane przez Izbę Handlową względnie Izbę Rękodzielniczą Wolnego Miasta Gdańska, winny być uwzględniane przez wszystkie urzędy celne.

Rozdziału ustanowionych kontyngentów dokonuje Gdański Urząd Handlu Zagranicznego.

§ 3. Kontrolę wywozu uskuteczniają urzędy celne według ogólnych zasad.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *A. Prystor*
 Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*